

Η θρησκευτικοποίηση του Χριστιανισμού στο ελληνικό σχολείο

Του κ. **Ηρακλή Ρεράκη**, Καθηγητή Παιδαγωγικής –Χριστιανικής Παιδαγωγικής της Θεολογικής Σχολής του ΑΠΘ

Έχουμε αναφερθεί ήδη για το εγχείρημα μετάλλαξης του χριστιανικού πολιτισμικού πλαισίου στην Ελλάδα, από ορθόδοξο που ήταν στα χρόνια της νεώτερης Ελλάδος έως και σήμερα, σε πολυθρησκευτικό. Για να επιτευχθεί αυτή η μετάλλαξη χρησιμοποιείται, επισήμως πλέον, και με νομική ρύθμιση από το Υπουργείο Παιδείας το Μάθημα των Θρησκευτικών (ΜτΘ) στα σχολεία.

Η Πολιτεία ισχυρίζεται ότι η διοίκηση της Εκκλησίας συμφώνησε στο Πρόγραμμα Σπουδών, το οποίο επιβάλλει αυτή τη μετάλλαξη, με αποτέλεσμα να βρίσκεται έτοιμο για εφαρμογή ένα ΜτΘ, για τα ορθόδοξα παιδιά του ελληνικού λαού, στο οποίο θα διδάσκεται η εξ Αποκαλύψεως Χριστιανική πίστη, παράλληλα και εξίσου, με όλες τις θρησκείες και ως μία εξ αυτών. Αυτό σημαίνει ότι χρησιμοποιείται το ΜτΘ για μια δομική και σταδιακή θρησκευτική και πολιτισμική αλλοίωση των Ελλήνων, αφού, πλέον, δεν θα διδάσκεται αυτόνομα η έως τώρα εκκλησιαστική θεολογία με όλες τις εκφάνσεις της, αλλά ο Χριστιανισμός ως συμπίλημα μαζί με όλες τις θεολογίες των θρησκειών.

Το νεότευκτο αυτό θεολογικό μórφωμα αποξενώνει τους ορθόδοξους μαθητές από την αληθινή αγιοπνευματική Θεολογία και ζωή της Εκκλησίας τους και καλλιεργεί μια νέα πολλαπλή και ανάμεικτη θεολογική συνείδηση και ταυτότητα, αποτελούμενη από στοιχεία που προέρχονται από όλες τις θρησκείες. Η μετάλλαξη της ορθόδοξης πίστεως σε θρησκεία επιχειρείται, όχι μόνον με την

αλλαγή των Προγραμμάτων Σπουδών στο ΜτΘ, αλλά και με όλες τις εκσυγχρονιστικές αλλαγές που γίνονται είτε στην εκκλησιαστική εκπαίδευση, είτε στις Θεολογικές Σχολές (Κατεύθυνση Μουσουλμανικών Σπουδών στη Τμήμα Θεολογίας του ΑΠΘ) είτε στις διδακτικές δομές της Εκκλησίας.

Τι σημαίνει αυτή η μετάλλαξη της Ορθοδοξίας σε θρησκεία για τους ορθόδοξους μαθητές; Η βλάβη που υφίστανται είναι οντολογική. Η αλήθεια στην ορθόδοξη πίστη δεν είναι λεκτική διατύπωση, αλλά πρόσωπο: Αλήθεια είναι ο ίδιος ο Χριστός, η μόνη αλήθεια που μπορεί να ελευθερώσει και να λυτρώσει τον πιστό άνθρωπο. Οποιαδήποτε άλλη θρησκευτική, σχολαστική ή φιλοσοφική αλήθεια τον οδηγεί σε λάθος δρόμο. Το θέμα της αλλαγής επομένως του προσανατολισμού του ΜτΘ αποπροσανατολίζει τους μαθητές πνευματικά, αφού τραυματίζει και πληγώνει θανάσιμα την οντολογική και σωτηριολογική προοπτική τους.

Όταν, για παράδειγμα, οι ορθόδοξοι μαθητές, κατά την παιδική τους ηλικία, διδάσκονται και μαθαίνουν, με ένα εξισωτικό τρόπο διδασκαλίας, ότι σωτηρία και λύτρωση υπάρχει και στις θρησκείες, κατά τον ίδιο τρόπο που υπάρχει και στην πίστη τους, αυτή η διδασκαλία είναι κακοδοξία, αίρεση και προσηλυτισμός και, επομένως, απειλεί το πνευματικό τους είναι και την, σύμφωνα με την πίστη τους, σωτηριακή τους προοπτική. Ο εμποτισμός της συνείδησής τους με την κακοδοξία ότι σωτηρία υπάρχει και αλλού εκτός της Εκκλησίας τους, προωθεί και καλλιεργεί την αμφισβήτηση και υποτίμηση της δικής τους πίστεως, διότι η πίστη τους ότι ο Χριστός είναι ο μοναδικός αληθινός Σωτήρας και Λυτρωτής τραυματίζεται και διαψεύδεται, με στόχο την πνευματική τους σύγχυση και την αλλοίωση των πνευματικών τους προσδοκιών. Η κατηχητικής, βιωματικής και υπαρξιακής μορφής διδασκαλία, που βεβαιώνει τους μαθητές ότι και οι θρησκείες παρέχουν την ίδια ισότιμη και ισάξια σωτηρία και λύτρωση με την εξ Αποκαλύψεως πίστη τους, προξενεί ανεπανόρθωτες πνευματικές βλάβες στις παιδικές ψυχές.

Τέτοιου είδους κριτήρια αξιολόγησης των νέων Προγραμμάτων Σπουδών θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει η διοικούσα Εκκλησία, όταν διαλεγόταν με τη Πολιτεία για τα Θρησκευτικά, έτσι ώστε να μην πανηγυρίζει σήμερα το Υπουργείο Παιδείας και το Ινστιτούτο Εκπαιδευτικής Πολιτικής ότι η Εκκλησία αποδέχθηκε τα νέα πολυθρησκειακά του Προγράμματα.

Οι θέσεις αυτές δεν διατυπώνονται με διάθεση κατάκρισης των εκπροσώπων της Εκκλησίας, αλλά εκφράζουν την αγωνία και τον πόνο ψυχής για το ιστορικό λάθος της Διοίκησής της να συμφωνήσει, όπως υποστηρίζει η πλευρά του Υπουργείου, με τα νέα του Προγράμματα, που όσο και αν ελπίζουν ορισμένοι ότι θα πιστέψουμε πως δήθεν άλλαξαν και έγιναν ορθόδοξα, είναι ορατό και αυταπόδεικτο ότι ούτε άλλαξαν, έστω στο ελάχιστο στη δομή τους, ούτε ορθόδοξα έγιναν, αλλά παραμένουν όπως ήταν, δηλαδή, επικίνδυνα, ακατάλληλα και κυρίως μη σωτηριώδη, δηλαδή κακόδοξα και αιρετικά.

Η μετάλλαξη της ορθόδοξης Θεολογίας και πνευματικότητας σε μια εκκοσμικευμένη μεταμοντέρνα πνευματικότητα, η αντικατάσταση δηλαδή της γνήσιας ορθόδοξης Θεολογίας με ένα μη γνήσιο και χαλκευμένο κακέκτυπό της, με στόχο την πλήρη προσαρμογή του ΜτΘ στην εκκοσμίκευση, αποτελεί ένα βαρύτατο πνευματικό απόπημα. Η θρησκευτικοποίηση της Θεολογίας και ο χωρισμός της από τη χαρισματική Εκκλησία -με το σύνθημα του εκσυγχρονισμού και του προοδευτισμού- την μετατρέπει σε μια εκκοσμικευμένη πραγματικότητα.

Δυστυχώς, η μετάλλαξη της ορθόδοξης πίστεως σε θρησκεία, συνοδεύεται και από το προπαγανδιστικό και παραπλανητικό αφήγημα ότι το μάθημα των Θρησκευτικών, με αυτή τη μετάλλαξη, παραμένει και είναι ορθόδοξο! Αυτή η μεθοδευμένη αλλοίωση της πραγματικότητας, μέσω της παραπλάνησης, κινδυνεύει να οδηγήσει τον λαό σε πνευματική σύγχυση, κρίση και παρακμή. Ένας θεολόγος κληρικός που η ψυχή του βρίσκεται ήδη στην θριαμβεύουσα Εκκλησία, αναφέρει για το θέμα αυτό σε βιβλίο του: «Θεωρούμε τη μεταβολή της θεολογίας σε θρησκεία ως το

σημείο της μεγαλύτερης έστω και συγκεκαλυμμένης παρακμής της. Η θεολογία θεμελιώνεται στην αποκάλυψη της πίστεως και στην ομολογία της πίστεως, που δεν νοείται χωρίς τον Σαρκωθέντα Χριστό. Χωρίς την πίστη ή τον Χριστό είμαστε πραγματικά άθεοι και η θρησκεία, που συνήθως αντικαθιστά την πίστη, μπορεί να είναι όχι μόνον μια ανθρώπινη αλλά και μια δαιμονική έμπνευση».

Η αποδοχή επομένως της μεταβολής της Χριστιανικής Θεολογίας και της πίστεως σε μια εκ των θρησκειών αποτελεί πράξη βεβήλωσης της ορθόδοξης διδασκαλίας, άρνηση του Ευαγγελίου και απώλεια του μηνύματός του, ως μηνύματος σωτηρίας, ελπίδας και προσδοκίας ζωής αιωνίου για τους μαθητές. Οι μη έχοντες «λιμόν του ακούσαι τον Λόγον Κυρίου» (Αμώς 8,11), ας ορθοτομήσουν τον Λόγο της αληθείας, έστω και την έσχατη ώρα.

07.08.2017

Πηγή: [Βήμα Ορθοδοξίας](#)